

Bemærkninger til lovforslaget

1. Almindelige bemærkninger

1.1. Der er senest foretaget ændringer i lov om frigørelsesafgift m.v. af fast ejendom ved lov nr. 288 af 26. juni 1975, jfr. Folketingstidende 1974-75, sp. 1701, 2607, 5913, 5973, tillæg A 2573, tillæg B 625, tillæg C 473.

1.2. De gældende regler.

Efter lov om frigørelsesafgift m.v. (jfr. lovbestemt nr. 301 af 12. juni 1970 med senere ændringer) skal der betales frigørelsesafgift, når en landbrugsejendom eller lignende overføres fra landzone til byzone/sommerhusområde. Ved salg af sådanne ejendomme skal der desuden betales afståelsesafgift.

Disse afgifter deles ligeligt mellem vedkommende kommune og vedkommende amtskommune, i hovedstadsområdet dog hovedstadsrådet, og midlerne anbringes i fonde. Midlerne i de kommunale fonde kan anvendes til finansiering af byudviklingsopgaver og en række ejendomserhvervelser.

Midlerne i de amtskommunale fonde kan udlånes til kommunerne indenfor amtskommunen på lempelige vilkår til finansiering af de samme aktiviteter, som kan finansieres af de kommunale fonde.

1.3. Forslagets formål og hovedindhold.

Forslaget er et led i forliget af 5. maj 1980 mellem Socialdemokratiet, Det radikale Venstre, Centrum-demokraterne og Kristeligt folkeparti.

I 1977 gennemførtes en reform af kommunernes budget- og regnskabsvæsen, hvori det er et hovedprincip, at samtlige en kommunes almindelige indtægter skal medgå til finansiering af samtlige udgifter. Særlige bindinger af bestemte skatter eller afgifter til bestemte udgiftsformål, f. eks. i form af fonde, søges derfor så vidt muligt undgået.

Ministeriet for skatter og afgifter har derfor i samarbejde med indenrigsministeriet i nogen tid overvejet, om fondene for frigørelses- og afståelsesafgift kan afskaffes.

Det *primærkommunale* provenu af frigørelses- og afståelsesafgiften er, i forhold til støttemulighederne, af en så beskeden størrelsesorden, og de

opsamlede fonde er så små i forhold til kommunernes samlede likviditet, at bindingerne på de kommunale fonde ikke har nogen større betydning. Det foreslås derfor, at den ene halvdel af provenuet i fremtiden skal tilfalde vedkommende kommune til fri anvendelse. Tilsvarende foreslås det, at midlerne i de bestående kommunale fonde indgår som en del af kommunens almindelige likviditet.

Derimod må en frigivelse af de amtskommunale fonde, hvori der ultimo 1979 indestod knap 390 mill. kr., anses for uhensigtsmæssig i den nuværende økonomiske situation. Hertil kommer, at fondene fortsat må tillægges en vis betydning som styringsinstrument i regionplanlægningen.

Der foreslås derfor alene en afvikling af de kommunale fonde og en standsning af tilvæksten til de amtskommunale fonde. Frigørelses- og afståelsesafgiften foreslås fordelt mellem staten og vedkommende kommune med halvdelen til hver.

Efter forslaget vil kommunerne frit kunne anvende både midlerne i de hidtidige fonde og de fremtidige afgifter.

For anvendelsen af de amtskommunale fonde foreslås der uændrede regler.

Reglerne for anvendelsen af hovedstadsrådets fond foreslås dog ændret, så formålsbeskrivelsen er i overensstemmelse med de regler, der gælder for hovedstadsrådets udlån m.v. til kommuner i øvrigt, jfr. lov nr. 331 af 13. juni 1973 samt bekendtgørelse nr. 201 af 26. marts 1974.

1.4. De økonomiske konsekvenser.

Afgiftsprovenuet i 1980 kan anslås til 180 mill. kr. Gennemførelsen af forslaget vil således, under forudsætning af et lignende provenu i 1981, give staten en merindtægt på 90 mill. kr.

I de amtskommunale fonde indestod der ultimo 1979 ca. 390 mill. kr., hvoraf ca. halvdelen var likvide aktiver, og ca. halvdelen var udlån til kommuner.

Forslaget har ingen væsentlige administrative konsekvenser.

1.5. Forhandlinger om lovforslaget.